

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Радчука Сергія Олеговича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
11 березня 2026 року
№ 59-2(І)/2026

Справа № 3-40/2026(102/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Барабаша Юрія Григоровича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Радчука Сергія Олеговича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Барабаша Ю.Г. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Радчук С.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню „судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Радчук С.О. проходить військову службу в Збройних Силах України.

Не погоджуючись із діями Сумського міського територіального центру комплектування та соціальної підтримки (далі – Сумський ТЦК) щодо призову на військову службу під час мобілізації, Радчук С.О. оскаржив їх у суді.

Сумський окружний адміністративний суд рішенням від 24 травня 2024 року задовольнив позов Радчука С.О. частково: визнав протиправними дії Сумського ТЦК щодо призову Радчука С.О. на військову службу та переміщення його у військову частину для проходження військової служби під час мобілізації; відмовив у задоволенні позовних вимог щодо зобов'язання Сумського ТЦК виключити Радчука С.О. зі списків особового складу.

Другий апеляційний адміністративний суд постановою від 13 грудня 2024 року скасував рішення суду першої інстанції в частині відмови у

задоволенні позовних вимог щодо зобов'язання Сумського ТЦК виключити Радчука С.О. зі списків особового складу та ухвалив нове рішення про задоволення позову у цій частині, а іншу частину судового рішення залишив без змін.

Верховний суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 20 січня 2026 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою представника Радчука С.О. на вказані судові рішення.

Вважаючи подальше проходження військової служби за призовом під час мобілізації незаконним та безпідставним, Радчук С.О. звернувся до суду із позовом до Міністерства оборони України, Військової частини А4583, Військової частини А4773, Військової частини А5002, Військової частини А7017, Сумського ТЦК, Оперативного Командування „Північ“, у якому заявив вимоги, які стосуються поновлення його прав після ухвалення рішення Сумського окружного адміністративного суду від 24 травня 2024 року та постанови Другого апеляційного адміністративного суду від 13 грудня 2024 року.

Сумський окружний адміністративний суд рішенням від 18 вересня 2025 року, залишеним без змін постановою Другого апеляційного адміністративного суду від 30 грудня 2025 року, позов Радчука С.О. задовольнив частково, зокрема скасував пункти 1, 2 наказу Сумського ТЦК „Про призов військовозобов'язаних на військову службу по мобілізації“ від 24 квітня 2023 року № 93.

Верховний суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 20 січня 2026 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Радчука С.О., оскільки касаційна скарга подана на судові рішення у справі, розглянутій за правилами спрощеного позовного провадження, а аналіз доводів касаційної скарги, в сукупності з відображеними у судових рішеннях судів першої та апеляційної інстанцій обставинами справи, не дає

підстав для висновку про наявність передбачених пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу виняткових обставин справи.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, пункт 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу „в частині, що дозволяє відмову у відкритті касаційного провадження у справах, розглянутих у спрощеному позовному провадженні, за відсутності доведення винятковості справи“ суперечить статтям 3, 8, 55, 129 Конституції України.

Автор клопотання вважає, що „оскаржувана норма у її застосуванні не відповідає принципу пропорційності та порушує сутність права на судовий захист“, та стверджує, що „застосування процесуального фільтра без оцінки суті спору у справі, що стосується триваючого порушення прав особи, призводить до фактичного позбавлення доступу до касаційного перегляду“.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за

умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Радчук С.О. просить перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, яка врегульовує питання права на касаційне оскарження.

Відповідно до пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення. У Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 Конституційний Суд України зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини).

Конституційний Суд України у Рішенні від 21 липня 2021 року № 5-р(П)/2021 зазначив, що „за чинним конституційним правопорядком, що його визначено приписами <...> пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, на рівні закону забезпечується право на апеляційний перегляд кожної справи, а право на касаційне оскарження судового рішення забезпечується лише в тих випадках, що їх визначив законодавець (абзац сьомий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини), а також у Рішенні від 17 червня 2020 року № 4-р(П)/2020 зауважив, що „хоча обсяг розсуду законодавця при встановленні системи судоустрою, процедури оскарження, підстав для скасування або зміни судових рішень судами вищих інстанцій, повноважень судів вищих інстанцій є широким, законодавець повинен, здійснюючи відповідне регулювання, виходити з конституційних принципів і цінностей та відповідних міжнародних

зобов'язань України“ (друге речення абзацу п'ятого підпункту 3.2 пункту 3 мотивувальної частини).

З аналізу конституційної скарги випливає, що Радчук С.О. не навів аргументів, які свідчили б про те, що, запроваджуючи передбачене положеннями пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу юридичне регулювання, законодавець порушив положення Конституції України. Аргументація автора клопотання щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу зводиться до висловлення незгоди із юридичним регулюванням питань касаційного оскарження судових рішень, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу Основному Закону України.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Радчука Сергія Олеговича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**